

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-08-47131 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר ימין בכור, חינוך
חברת ועדה – גב' לינדה אביטן, עו"ס
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד מחמד אבו עביד

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן שטרית

1

החלטה

- 2 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 3 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 4 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 5 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 29 חודשים בגין עבירות פעילות בהתאחדות בלתי מותרת,
- 6 יידוי אבנים, ניסיון לסחר בציד מלחמתי ו-3 עבירות של זריקת חפץ נפיץ. בהתאם לעובדות כתב
- 7 האישום המתוקן בו הורשע ולגזר הדין, בין השנים 2011-2012 היה האסיר פעיל בארגון חמאס
- 8 והשתתף בתהלוכה שאורגנה על ידי הארגון. במהלך שנת 2016 במספר הזדמנויות, ייצר יחד עם
- 9 אחרים בקבוקי תבערה והשליכם לעבר כוחות הביטחון במהלך הפרות סדר וכן יידה במספר
- 10 הזדמנויות אבנים לעבר כוחות הביטחון. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.
- 11 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו חמ"ן שלילי.
- 12 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
- 13 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
- 14 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
- 15 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].
- 16 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
- 17 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת
- 18 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
- 19 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
- 20 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
- 21 מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-08-47131 אסיר נ' מדינת ישראל

4. האסיר היה קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר. צודק ב"כ המבקש כי יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראייה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי וענין מנצור].
5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון יותר מפעם אחת, והגם שפעילותו בארגון חמאס הייתה בהיותו כבן 14-15 - אזי גם במקרה של יידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה, כמו גם החברות בחמאס, נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. מפי האסיר לא שמענו דבר. לא חרטה על המעשים שביצע, לא הבנה של חומרתם ולא התחייבות שלא יחזור על מעשיו.
- אכן יש בתשלום מלוא הקנס כדי ללמד על לקיחת אחריות, אולם לא די בכך בהינתן שתיקתו של האסיר לפנינו.
- אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראייה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.
- בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים והעובדה שחלק מהמעשים בוצעו בהיותו קטין – הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.**
- ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תש"פ, 25/11/2019 במעמד הנוכחים.

מר ימין בכור,
חבר ועדה

גב' לינדה אביטון,
חברת ועדה

זהר דולב להמון,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס